

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 163

Din 19.02.2020

Dosar nr.: 550/2019

Petiția nr.: 4223/22.07.2019

Petent:

Reclamat: Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Iași

Obiect: neacordarea sporului de fidelitate

I. I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2. Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Iași-Sector Poliție de Frontieră Iași cu sediul în Strada George Coșbuc 3-5, Iași

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul consideră că este discriminat întrucât nu beneficiază de sporul de fidelitate.

III. Citarea părților

4. Prin adresa nr.4223/06.11.2019 a fost invocată excepția de vădită necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Adresa i-a fost comunicată petentului.

5. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petentul este agent șef adjunct, având funcția de agent operativ, în cadrul Inspectoratului Teritorial de Frontieră Iași-Sector Poliție Frontieră Iași, din anul 2007.

7. S-a adresat părții reclamate cu solicitarea de a-i acorda sporul de fidelitate, însă a fost refuzat întrucât prevederile art.6 OG. 38/2003 care reglementează acordarea sporului de fidelitate, au fost abrogate în anul 2009.

8. Petentul precizează că la nivelul ITPF-SPF Iași sunt colegi care ar ocupa funcții similare și care beneficiază de sumele de bani aferente sporului de fidelitate.

9. De asemenea petentul precizează că nu i-a fost acordat acest spor de fidelitate întrucât nu avea vechimea necesară în anul 2009.

Sușinerile părții reclamate

10. –

V. Motivele de fapt și de drept

11. **În fapt**, Colegiul director reține că petentul sesizează faptul că, nu i se acordă sporul de fidelitate de partea reclamată.

12. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, urmare analizării obiectului petiției, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură acesta este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

13. Referitor la solicitarea petentul de a i se acorda sporul de fidelitate, această solicitare excede competențelor Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

14. În exercitarea competențelor sale Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la sporul de fidelitate care era prevăzut în Legea nr. 330 din 5 noiembrie 2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice act normativ care a abrogat prevederile OG nr. 38/2003.

15. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. Corelativ obiectului petiției Legea nr. 330 din 5 noiembrie 2009 care a abrogat prevederile OG nr. 38/2003 ar avea prevederi discriminatorii. Din acest punct de vedere, dispozițiile legale și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României revine Curții Constituționale.

16. Referitor la obiectul petiției dedus soluționării Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, este indubitabil că potențiala faptă de discriminare invocată de petent este de facto echivalentă unei probleme de constituționalitate. Sușinerile petentului sunt strâns legate de critica legiuitorului sub aspectul soluției legislative alese.

17. În nici un caz, în speță, răspunderea legiuitorului nu poate fi apreciată de către Colegiul director deoarece Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării care își exercită atribuțiile strict sub aspectul investigării, constatării și sancționării acelor fapte considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și care atrag răspunderea contravențională. Or, discriminarea în cazul semnalat nu își are izvorul într-un fapt volitiv sau omisiv al unei persoane (fizice sau juridice, publice/private) cât, prezumtiv, în caracterul prevederilor actului normativ invocat. Însă obținerea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor precum și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

18. De altfel, Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea Consiliului de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

18. Or, având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată prin adresa nr. 4223/06.10.2019.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

- 1.** Admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale;
- 2.** Emiterea unui punct de vedere de specialitate privind situația supusă analizei Colegiului director;
- 3.** O copie a hotărârii se va transmite petentului.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Punct de vedere

Potrivit prevederilor art. 2 alin 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, prin discriminare se înțelege “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de *rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice*”.

Astfel, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2 alin(1) deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre **criteriile** prevăzute de către art. 2 alin(1), și trebuie să se refere la persoane aflate în **situații comparabile** dar care sunt tratate în **mod diferit** datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. De asemenea, presupune ca tratamentul diferențiat să nu fie **justificat obiectiv** de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.**

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin(1) din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2 alin(1) deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2 alin(1), și trebuie să se refere la persoane aflate în **situații comparabile** dar care sunt tratate în **mod diferit** datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin(1) din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în speța de față, Colegiul director nu poate reține existența unor situații comparabile, pe motiv că petentului nu i s-a acordat sporul de fidelitate având în vedere că nu avea vechimea necesară în anul 2009, nu îndeplinea condițiile pentru a-i acorda în ultimul an în care s-a inclus în salariul de bază.

Prin urmare, nu se poate reține existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoge, neexistând o situație comparabilă.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 19.02.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENCZ – Membru, DINCĂ ILIE – Membru, GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, POPA CLAUDIA – Membru, SANDU VERONICA TATIANA

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

AZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD

Data redactării: 25.03.2020

Redactată și motivată: SVT/AA

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.